

Críticateatre

Jordi Bordes

Ambígua distància profilàctica

Àngels a Amèrica

Director: David Selvas
Intèrprets: Joan Amargós, Pere Arquillué, Quim Àvila, Clàudia Benito, Raquel Ferri, Eduardo Lloveras, Vicky Peña, Òscar Rabadan, Joan Solé, Júlia Truyol
Dijous 25 i dissabte 27 d'octubre (fins al 25 de novembre) al Lliure de Montjuïc

Quina és la distància que s'ha de prendre per llegir de manera panoràmica un clàssic contemporani? Selvas ha optat per, sense esborrar la traça de la sida, donar més potència les subtrames. I està molt ben trobat. Avui, que la infecció (abans incurable) ha passat a malaltia crònica té més valor incidir en les raons per què es culpava els homosexuals: per determinats corrents d'opinió, la sida era el seu càstig diví. Per això, la política i la religió hi són tan presents (un raonament tòpicament americà). La proposta s'apassiona per la radicalitat del text i les seves sortides oníriques, però s'acaba emborratxant amb una comèdia cínica, que la gent riu i destensa la tragèdia de Kushner. Com si la diversió fos un comodí, un preservatiu per

Prior Walker rebent lliçons de l'àngel ■ FELIPE MENA

assegurar-se que hi haurà plaer i no infecció. Tot i la potència interpretativa del que és l'últim treball que estrena la Kompanyia Lliure, la versatilitat de l'espai i el vol poderós de l'àngel, que és l'únic que fa apagar la gran pantalla, la peça no commou, no interpel·la. O no ho fa amb la duresa que correspondria a les escenes interpretades.

Si a *S'acosta el mil·lenni* hi ha una màquina de nar-

rar molt dinàmica i suggeridora (les escenes s'entrecruen, de sofà a sofà, a un ritme vertiginós), a *Pe-restroika* sembla que hi hagi d'haver el gran desenllaç. I sí, es resolen les incògnites, però sense que això provoqui cap catarsi. Ni entre els personatges, ni entre el públic. Passa a ser una segona part menys màgica i en què s'expressen millor els personatges però que té un fi-

nal tan naïf com el dels conservadors que consideraven que la sida era un càstig. Kushner permet als conservadors transformar-se en ciutadans tolerants amb els malats o a morir-s'hi dolorosament. Mentre, res no canvia. Segurament, aquesta solució, també força de musical de Broadway, és prou discutible per la seva poca complexitat, avui, tot i que fos necessària fa 25 anys.

L'obra té rèpliques d'una profunda agror (quan s'anuncia que Déu s'ha desvinculat de la pugna entre humans i àngels) i d'una gran llum (quan Prior Walker, ja desarmat de la seva creença que era un missatge de l'altre món, demana que vol més vida). David Selvas recorre al joc de *Don Joan* (TNC 2016), ara amb un text que sí que s'hi adiu, però perd la consistència. El vol que fa sobre l'obra queda enlluernat pels neons. I, segurament, la distància que demana aquesta posada en escena és de muntanya russa. La que podria portar l'àngel malèfic al cap amb una càmera go-pro. A prop i lluny. Dins i fora. Demana mirada desesperadament vital. I si hi és, apareix sovint desenfocada.

Mirador

Àngel Quintana

La provocació Wismichu

Resulta molt curiós que en un festival com el de Sitges, on es projecten tota mena de pel·lícules extremes, l'obra que més va escandalitzar es tituli *Bocadillo*. El seu autor és un youtuber conegut com a Wismichu, que triomfa a les xarxes socials. *Bocadillo* mostra un personatge –el mateix Wismichu– que demana un entrepà vegetal en un bar; el cambrer li diu si vol un vegetal amb pollastre i ell insisteix que el vol vegetal; després el cambrer demana un vegetal de tonyina. La situació es repeteix al llarg d'una hora i quart amb diferents variants, canvis de personatge, de situació, etc. El cinema Retiro de Sitges, on es va projectar la pel·lícula, es va omplir de seguidors del youtuber que gairebé cremen la sala. Tothom sortia indignat del que considerava una presa de pèl suprema. Wismichu va afirmar a la xarxa que aquella no era la pel·lícula definitiva, sinó que era part d'un documental on volia captar les reaccions que havia generat *Bocadillo*.

Wismichu, com altres youtubers, són les noves figures mediàtiques dels adolescents, però els que ja fa temps que no som adolescents no ens acabem d'adonar de la significació del seu impacte. El fenomen, amb tot allò que té de construcció publicitària, és discutible, però en una societat en què qualsevol provocació s'institucionalitza és molt interessant. *Bocadillo* no inventa res i estableix ponts amb les antigues provocacions dadaïstes o conceptuals. Podríem parlar dels *ready made* de Marcel Duchamp, de les composicions de John Cage, de Fluxus o de Zen for film o fins i tot de Carles Santos, com el curtmetratge *La Re Mi La* on repetia les mateixes notes mentre apareixia disfressat de totes les formes possibles. Ignoro si Wismichu és conscient dels hipotètics lligams que estableix amb totes aquestes obres que a partir de la provocació volien desestabilitzar els prejudicis i conceptes establerts en el món de l'art o, simplement, obrir un camp per al pensament més enllà de l'obra. El que més interessa, però, de *Bocadillo* és com des d'una esfera mediàtica i populista es pot arribar a retrobar el sentit de la provocació, sobretot quan l'art ja és incapaç de provocar res perquè tot ha acabat sent assimilat.

Bocadillo provoca perquè no hi ha relat, és repetitiu, no avançava i altera tots els horitzons d'expectatives que els espectadors s'havien construït. Qualsevol pel·lícula de terror extrema –posem per cas *Mandy*, de Pan Cosmatos– no provoca perquè el que fa és ser fidel als horitzons establerts i portar-los cap al deliri d'allò que s'espera. En els primers moments, quan es produeix la confusió sobre l'entrepà vegetal, la pel·lícula avança cap al costumisme populista i reprèn la tradició de la comèdia espanyola, aquella que és capaç de casar el *cine de barrio* amb *Mirindas asesinas* d'Àlex de la Iglesia. *Bocadillo* trenca totes les promeses i acaba transformant-se en un exercici de des-construcció del mateix costumisme.

És per aquest motiu que irrita i genera molt malestar i els que ho esperaven tot de la pel·lícula acaben presoners d'una mena d'atac de pànic que els porta a insultar el creador i a maleir la proposta que els hi fet. El fenomen inquieta perquè és la mateixa societat de masses la que crea els seus mecanismes de provocació per tal de poder autoalimentar-se. Res resulta innocent, Wismichu pot convertir-se en el sac de totes les patacades però d'aquí uns dies, l'operació *Bocadillo* li haurà resultat rendible perquè tots els youtubers tenen molt clar que perquè la gent entri en els teus canals el que importa no és l'interès d'allò que dius, sinó la capacitat d'atracció i seducció que demostren. És més important saber vendre's que vendre alguna cosa.

'Bocadillo' no inventa res i estableix ponts amb les antigues provocacions dadaïstes o conceptuals

Ian Paice recordarà els temes de Deep Purple

Barcelona
REDACCIÓ

El bateria Ian Paice, que va ser membre fundador de la banda de rock dur dels setanta Deep Purple, actuarà el 20 de març a Barcelona a la Sala Barts del Paral·lel. Ho farà amb Purpenderica, considerada una de les millors bandes tribut del grup. La gira europea oferirà concerts de dues hores de duració en què es repassaran els èxits de l'antiga banda de Paice, Gillan, Blackmore, Lord i Glovercom: *Highway Star*, *Mistreated*, *Child in Time*, *Smoke On The Water* i *Perfect Strangers*, entre altres temes. ■

ANUNCI

S'exposa al públic l'expedient de modificació de les ordenances fiscals reguladores dels tributs municipals que han de regir per a l'exercici 2019, aprovat en la sessió ordinària del Ple municipal de data 25/10/2018.

Totes les persones que tinguin interès directe, en els termes previstos a l'article 18 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, podran examinar l'expedient, aprovat provisionalment pel Ple de l'Ajuntament en la sessió ordinària del dia 25 d'octubre de 2018.

Les modificacions estaran penjades en el tauler electrònic de la pàgina web de l'Ajuntament i l'expedient complet es podrà consultar a les mateixes oficines de la pl. Sant Joan, 1 (de 9 a 14 h de dilluns a divendres i de 9 a 19 h els dijous).

L'exposició al públic serà de trenta dies hàbils, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci al BOP, i les persones interessades podran presentar les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense que s'hagin presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats, sense necessitat d'altre acord plenari.

Cardedeu, 26 d'octubre de 2018
L'alcalde accidental, Joan Masferrer Sala

ANUNCI

d'exposició al públic de la modificació dels Estatuts de l'empresa municipal C10 Serveis i Manteniments SL.

El Ple de l'Ajuntament de Cardedeu, en la sessió de data 25 d'octubre de 2018, va adoptar l'acord d'aprovar inicialment la modificació d'estatuts de l'empresa municipal C10 Serveis i Manteniments, SL, que es sotmeten a informació pública per un període de 30 dies, per a la formulació de reclamacions i al·legacions, d'acord amb l'article 63 del ROAS.

En compliment del tràmit d'informació pública, els acords esmentats es poden consultar a les oficines municipals i al web municipal, durant el termini de 30 dies hàbils des de la publicació del present anunci al Butlletí Oficial de la Província. Aquest mateix anunci es publicarà al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la corporació.

Si no s'hi presenta cap reclamació ni al·legació, la modificació de dit acord esdevindrà aprovat definitivament sense cap tràmit ulterior, llevat de la seva publicació, tal com s'indica a l'article 66 del ROAS.

Cardedeu, 26 d'octubre de 2018
L'alcalde accidental, Joan Masferrer Sala

ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament, en la sessió del dia 25 d'octubre de 2018, ha acordat provisionalment la modificació de les següents ordenances fiscals: n. 9 (taxes del servei de gestió de residus), n. 11 (taxa expedició de documents), n. 16 (taxes serveis cementiri), n. 23 annex 6 (taxes utilització privativa o aprofitament especial del domini públic i la prestació d'altres serveis) i n. 25 (taxes activitats).

D'acord amb el que estableixen l'article 17.3 del RDL 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i l'article 49.c) de la Llei 7/85, reguladora de les bases de règim local, s'exposa al públic la modificació per un termini de 30 dies hàbils, durant els quals els interessats podran examinar l'expedient i presentar les reclamacions que considerin oportunes.

En cas de no presentar-se'n cap s'entendran aprovades definitivament les modificacions, d'acord amb el que estableix l'article 17.3 del RDL 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i entraran en vigor el dia 1 de gener de 2019 amb la publicació prèvia al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona del text íntegre de les modificacions aprovades.

Torredembarra, 25 d'octubre de 2018
L'alcalde
Eduard Rovira Guai